

Регулиращата роля на втората сигнална система в дейността на главния мозък у човека се съществува по определени физиологични закони. Втората сигнална система действува върху първата сигнална система и върху подкорето, чрез свите възбуди и задържащи /тормози/ по законите на движението на тези процеси: нравдания, концентрация и взаимна инхибция.

Благодарение на съществуващето на тези процеси, втората сигнална система държи постоянно под сурдината първата сигнална система" /Пъвловски е съди, т. III, стр. 319/.

Подчертавайки извънредно важната роля в поведението на човека на новия принцип на връзката с неговата среда, утвърждавайки, че при нормалното развитие на човека втората сигнална система представлява висшия регулатор на поведението, Павлов е напискал, при изучаването на отражателната дейност на главния мозък у човека, изследователите да отчитят че втората сигнална система и хиляди и хиляди здания само чрез първата сигнална система и във връзка с този принцип е че ако тя се откъсне от първата сигнална система, човек не може да действува адекватно на една или друга ситуация.

Вниманието човек, пише И.И. Пъвлов, навеждато от това, че той се ползва от вторите сигнали, които са му дали възможност да се усъвършенствува, да придобие науката, че се ползва от втората сигнална система ефективно само детето, докато тя има посъжанно и правилно отношение към първата сигнална система, т.е., към на й-близките преводими на действителността.

Билейки същество, способно да се абстрагира от явленията към същностите, от съдностите от първи разред към съдности-те от по-висок разред, човек трябва да бъде свързан с ней-адре-ви връзки с востинската пълнокръвна действителност чрез работ-